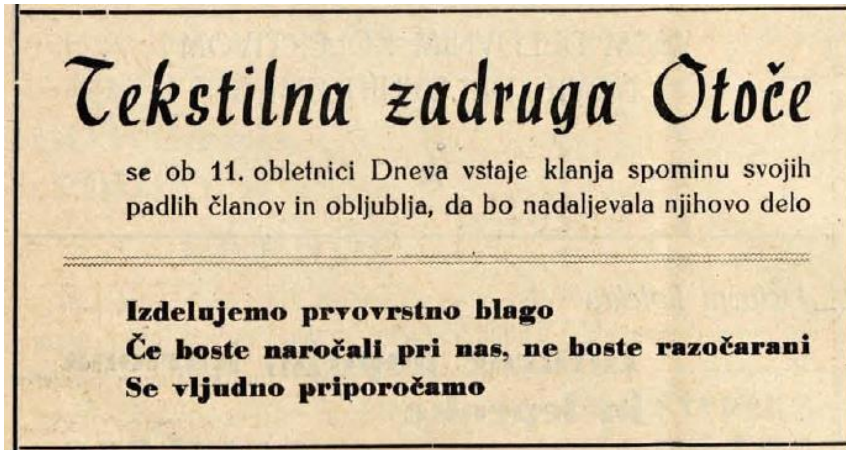

Gradnja na desnem bregu reke Save (1945-60)

Tekstilna zadruga Otoče / Tkalnica Otoče

Oglas Tekstilne zadruge Otoče Gorenjski glas, 20. 7. 1952

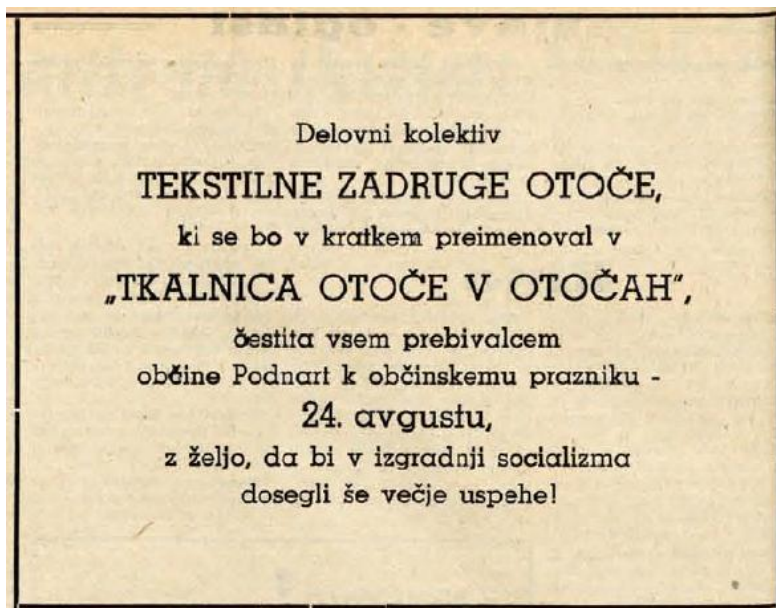
Tekstilna zadruga r. z. z o. j.; sedež Otoče št. 25, OLO Radovljica, telefon Podnart 28. Proizvaja: bombažne tkanine.

Vir: Gospodarski koledar LR Slovenije, 1953

Tekstilna zadruga v Otočah je pred kratkim postala industrijski obrat. V najkrajšem času pa se bo tudi preimenovala v »Tkalnico Otoče« v Otočah.

Svoj obrat, ki je postal že pretesen, nameravajo razširiti, ker ne ustreza več naraščajočim potrebam. Čakajo le na odobritev načrtov, ki bodo predvidoma kmalu gotovi. Če bo šlo vse po sreči, bodo začeli z gradnjo že letos, če ne pa prav gotovo drugo leto, ker nekaj denarja za investicije že imajo.

Vir: Glas Gorenjske, 21. 8. 1954

Glas Gorenjske, 21. 8. 1954

Tkalnica Otoče, Otoče 25, občina Radovljica, okraj Kranj, telegraf Tkalnica Otoče, telefon 28. Proizvodnja bombažnih tkanin.

Vir: Gospodarski adresar LR Slovenije - 1956:

»Iskra« naj bi odprla obrat v sedanji Tkalnici Otoče. Razprave o bodoči usodi Tkalnice v Otočah trajajo že kar nekam dolgo, na svoji zadnji seji pa je Občinski ljudski odbor Radovljica sklenil priporočiti kolektivu Tkalnice, naj odstopi svoj obrat kranjski tovarni Iskra.

Iskra bi v prostorih Tkalnice uredila obrat, v katerem bi izdelovali avtomobilske električne naprave. Obrat, v katerem bi bilo zaposlenih okrog 160 ljudi, bi ustvarjal skraja 500 milijonov din, naslednja leta pa do 600 milijonov din letnega bruto produkta.

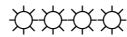
Ko pa smo pri vodstvu Tkalnice povprašali po mnenju glede priporočila ObLO Radovljica, smo zvedeli, da se s tem ne strinjajo. Tkalnica si je z lastnimi sredstvi v višini 22 milijonov dinarjev dogradila nove obratne in upravne prostore. To kaže, da kolektiv teži po razvoju podjetja. Mimogrede pa omenimo vtis, da ta sredstva niso bila v celoti dovolj smotrno uporabljena. Za upravne prostore, v katerih delajo vsega skupaj le trije uslužbenci, je bil uporabljen nesorazmerno velik del sredstev (po direktorjevi izjavi približno 4 milijone din). Človeka se že ob bežnem pogledu na te prostore loteva vtis, da investicija ni bila dovolj skromna. Tak vtis se še okrepi ob ugotovitvi, da je podjetje nabavilo iz teh sredstev tudi telefonsko centralo, čeprav le-ta služi le – trem uslužbencem.

Pri vodstvu podjetja smo zvedeli, da se kolektiv ne strinja s prepustitvijo prostorov »Iskri« zato, ker sam namerava povečati podjetje. Namesto sedanjih 30 bi v prihodnje zaposlovali do 63 ljudi. Vrednost letnega bruto produkta bi – po njihovih računih – povečali od lanskega 101 milijona din na 300 milijonov din, dobiček pa od lanskih 11 milijonov na 107 milijonov din. Za uresničenje te zamisli pa bi podjetje potrebovali še 14 milijonov din investicijskega kredita.

Po drugih mnenjih, ki prevladujejo, pa taka prizadevanja Tkalnice niso realna in ekonomsko utemeljena, marveč obstaja celo vprašanje, ali bi bilo podjetje potem spričo nesorazmerja med investicijami in realizacijo še dovolj rentabilno, saj bi v novih prostorih delalo s starimi stroji. Zaradi teh razlogov podjetju tudi ni uspelo dobiti kredit.

Po teh predlogih je – če upoštevamo širše družbene interese in ne le želje kolektiva oziroma celo samo nekaj ljudi v podjetju – ekonomsko mnogo bolj utemeljeno to, da v sedanjih prostorih Tkalnice začne obratovati obrat Iskre. Zato se je za takšno alternativo odločil tudi Občinski ljudski odbor Radovljica.

Glas Gorenjske, 28. 3. 1958

Iskra Otoče

Nov obrat tovarne »Iskra«. Poslopje nekdanje Tkalnice v Otočah je trenutno prazno. Zadnje stroje so v petek, 26. septembra, prepeljali v Zapuže, ker sta se podjetji »Sukno« in Tkalnica združili. V praznem prostoru pa bodo v bližnji prihodnosti spet zabrnili stroji. – »Iskra« iz Kranja bo uredila tu svoj obrat.

Vir: Glas Gorenjske, 29. 9. 1958

**Prazni prostori Tkalnice Otoče
Glas Gorenjske, 29. 9. 1958**

Rekonstrukcija Iskrinega obrata v Otočah. Na zadnji seji Delavskega sveta v Iskri so razpravljali o izgradnji obrata v Otočah, kjer naj bi delali predvsem električne merilne instrumente. Po idejnem projektu in ostali dokumentaciji naj bi skupni stroški gradnje, vključno električne in ostale inštalacije ter izdelava projektov, znašali 83 milijonov 712.000 dinarjev. Za kritje teh stroškov bo podjetje moralo zaprositi za investicijsko posojilo v višini 65,327.000 dinarjev pri OLO. Po predhodnih razgovorih je OLO pripravljen nuditi podjetju potrebno posojilo pod pogoji, da se to odplača v 4 letih.

Po predvidenem programu se bo proizvodnja instrumentov v novem obratu hitreje dvigala kot sedaj, ker bodo z obratnimi prostori dani boljši pogoji. Skupni dohodek se bo dvignil od sedanjih 396 milijonov 420.000 dinarjev na 1 milijardo 169.194.000 v letu 1965. Število zaposlenih pa se bo dvignilo od 115 v letu 1959 na 211 v letu 1965.

Na podlagi načelnega sklepa Delovakega sveta je bil izdelan in potrjen investicijski program in idejni projekt. Izdelava glavnega projekta je v zaključni fazi.

Izpraznjeni prostori bivše tkalnice v Otočah obsegajo dve poslopji in sicer staro poslopje, kjer je vse do preselitve obratovala tkalnica in novo nedograjeno poslopje. Staro poslopje meri 230 kvadrat. metrov, novo pa 1270 kvadrat. metrov. Za predvideno proizvodnjo instrumentov pa je potrebno 2000 kvadrat. metrov, zato bodo morali obstoječo dvorano podaljšati še za 25 m. Razen tega bo potrebno graditi še toplarno in vratarnico.

Za nabavo strojev in naprav za proizvodnjo merilnih instrumentov bo potrebna skupna vsota 181 milijonov 319.362 dinarjev, 10% udeležba podjetja znaša 38,871.534 dinarjev, za 142,647.828 dinarjev pa bodo morali najeti posojilo pri Jugoslovanski investicijski banki z rokom odplačila 9 let in po 4% obrestni meri. Anuitete bodo plačevali iz prostega dela amortizacije. Elaborat za nejetje omenjenega posojila je še v delu in bo predvidoma končan v teh dneh. / -č

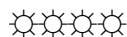
Vir: Glas Gorenjske, 19. 10. 1959

Gradnja novega obrata Iskre v Otočah

V Otočah je nov obrat Iskre že v gradnji. V ta obrat bo preseljena proizvodnja instrumentov z letnim bruto produktom 2,5 milijarde dinarjev; zaposlenih bo okoli 350 ljudi.

Vir: Glas Gorenjske, 20. 11. 1959

Kleparstvo Anton Štular, Otoče

Oglas kleparstva Štular
Gorenjski glas, 1. 1. 1952

Zadružni dom Podnart

KLO Kropa: Mladina v Kropi je prevzela obveznost 800 delovnih ur pri izkopu ilovice v Ljubnem in pri pripravljanju stavbišča v Podnartu.

Vir: Jeseniški kovinar, 9. 2. 1948

Zadružni dom v Podnartu. Zadnjič smo pisali o gradnji zadružnega doma v Zasipu, danes pa si oglejmo gradilišče v Podnartu. Stanje se ne razlikuje dosti, v kolikor ni še slabše. Prvo so razpravljali in častno ugotavljali, kje naj bi stal zadružni dom. Eni so hoteli v Podnartu blizu postaje, drugi pa na Ovsišah. Obid Mirko je v svojem prostem času napravil sijajen načrt, uprava pa se je preselila z delom drugam. Med tem pa so se še za zemljišče prerekli.

Kmetje iz okoliških vasi so obljubljali les in prostovoljno delo, aktivisti pa niso znali izkoristiti gotovih prilik, ki pa so jih dobro znali izkoristiti sovražniki zadružnih domov. Narejenega imajo zelo malo, skoraj nič, cement ki jim ga je nakazala Okrajna uprava, so zložili v tak prostor, da je izgubil na vrednosti za 10%. Opeko imajo nakazano v opekarni Dvorska vas in je še do danes niso prepeljali. Ko so uvideli nevarnost za cement, so prosili okrajno upravo, če ga lahko predajo privatniku, ki ima namen zidati hišo. Namesto, da bi ljudem prikazali nevarnost in jih zaktivizali za delo, so pa sami prvi pokazali koliko jim je do zadružnega doma.

Predsednik uprave se trudi in dela, dočim tajnika ne najdeš drugje, kot v kegljarni gostilne Pogačnik, po telefonu pa pošilja lažna poročila na okrajno upravo in obljube. Tudi upravni odbor Kmetijske zadruge bi se moral baviti z gradnjo zadružnega doma ne pa se postaviti na stališče, da bodo zadružni dom gradili prihodnje leto. Na seji odbora so tudi sklenili, da kredita ne podpišejo in ni hotel tega nihče storiti, ko pa je bil predsednik klican na okrajno upravo, ko mu je razložila pomen kredita je pristal na to in podpisal. Tako nezaupanje do ljudske oblasti je skrajno nepravilno in škodljivo. Skrajni čas je, da prenehajo s starim in resno primejo za delo. Prvo naj odbori OF ustanovijo svoje delovne brigade po vaseh in naredijo načrt dela. Le 15-20 ur bo vsak žrtvoval pa bo dom pod streho. V Podnartu je mladinska delovna četa, ki naj se tudi prebudi.

Končno so v Podnartu do vseh akcij zelo hladnokrvni. V nedeljo jih je bila smo 6 na prostovoljnem delu v gozdu.

Vir: Jeseniški kovinar, 18. 9. 1948

Podnart: Tukaj bi bil zadružni dom že lahko gotov, da niso kulaški elementi in nasprotniki načrtno ovirali delo. Precej krivde za to nosi bivši tajnik KLO-ja Fister, ki je zaviral gradnjo. Imeli so na razpolago cement, ki ga niso hoteli oddati drugemu gradilišču, ampak se jim je pokvaril in so bili krivci kaznovani. Spočetka so prenašali gradilišče iz kraja v kraj, danes pa imajo skopanih le nekaj metrov temeljev.

Vir: Jeseniški kovinar, 8. 1. 1948

Kdaj nameravajo v Podnartu – Ovsišah zgraditi zadružni dom? Podnart, 12. junija. Menda nimajo nikjer takih ugodnih možnosti za gradnjo zadružnega doma, kot jih imajo v Podnartu. Material za gradnjo imajo tako rekoč pred nosom, a kljub temu spijo „spanje pravičnega“. Z izkopom temeljev so pričeli že lansko leto, a letos je zopet vse skupaj zaspalo. Pravijo celo, da so delali že 17.000 prostovoljnih delovnih ur, ki pa so se kdo ve kam izgubile, ker ni videti nobenega napredka pri gradnji njihovega zadružnega doma. Kdo je temu kriv?

Vasi iz KLO-ja Podnart-Ovsiše naj pomislijo, da bi bilo življenje mnogo lepše, če bi stal že zadružni dom. Lahko bi se že lepo razvijala kultura in prosveta, ki sedaj nima nobenih primernih prostorov za svoj razvoj. O tamkajšnjih pevcih smo sicer že marsikaj lepega slišali, a bilo bi zelo lepo, da bi jih slišali tudi z odra njihovega zadružnega doma. Poleg njih pa imajo mladi in stari ljudje veselje do igranja, pa ne morejo igrati, ker nimajo primerne odra. Zato bi bilo najbolje, da pevci in ljubitelji kulturno-prosvetnega doma zbudijo krajevno upravo iz spanja in potem tudi s svojim prostovoljnim delom dokažejo, da hočejo imeti zadružni dom čimprej dograjen, da hočejo imeti v njem sodobne prosvetne prostore.

Vir: Jeseniški kovinar, 18. 6. 1948

Na tak način kot sedaj še dolgo ne bomo zgradili zadružnih domov- Podnart. V Podnartu se pripravljajo že skoro dve leti na gradnjo svojega zadružnega doma. Imeli so že mnogo sestankov, ki pa niso rodili ničesar. Sprašujemo se, kaj misli frontna organizacija in krajevna uprava za gradnjo zadružnega doma? Kljub temu pa ni v kraju niti dvorane, kmetijska zadruga nima s trgovino vred nobenih primernih prostorov. Mar misli krajevna frontna organizacija, da bo časa za gradnjo še dovolj? Mar se ne zaveda, da čakajo pred njo še mnoge važne naloge?

Vir: Jeseniški kovinar, 2. 7. 1949

Kje je krivda, da v KLO-ju Podnart-Ovsiše še niso pričeli graditi združni dom?

Podnart, 11. Julija. - Naš »Jeseniški kovinar« nas je že dvakrat opomnil, kaj je z gradnjo našega združnega doma v Podnartu. Njegova kritika je popolnoma točna, le da še ni zapisal, da imamo načrt odobren že zelo dolgo časa, ki pa leži med drugimi papirji na krajevnem ljudskem odboru. Načrt je zelo lep. Človek, ki ga gleda, je navdušen nad njem. Velika moderna stavba z lepo zunanostjo bi bila res naš ponos, a žal da z delom še vedno nismo začeli. Človeka zaboli pri srcu, da je stavba združnega doma narisana samo na papirju. Kako lepo bi bilo, da bi imeli lepo dvorano in lep velik oder, kjer bi lahko razvili do najvišjih možnosti naše kulturno-prosvetno delo. Kako lepo bi bilo, da bi se v prostore za trgovino preselila naša združna trgovina, ki ima sedaj na Ovsišah skrajno neprimeren prostor in je bolj podobna kramariji iz davnih časov kot pa sodobni trgovini. Tudi naše frontne organizacije nimajo primernih prostorov za sestanke. Človeka boli, da nas vsak zamujeni dan oddaljuje od lepšega in prijetnejšega življenja na področju KLO-ja kjer se tolikokrat prav zaradi naše lastne brezbriznosti pritožujemo o dolgočasnosti življenja.

Mogoče bodo tudi te besede naletete na gluha ušesa krajevne uprave za gradnjo združnega doma, kakor sta naleteli že dve kritiki o našem združnem domu, ki sta bili objavljeni v »Jeseniškem kovinarju«. Včasih se nam celo zdi, da kraj. uprava sploh ne bere našega frontnega glasila, drugače bi prav gotovo že kaj ukrenila, saj je bila že marsikatera uprava opozorjena, da bo morala polagati svoj račun o delu pred vsem delovnim ljudstvom naše domovine.

Opomba uredništva: Želeli bi, da nam krajevna uprava za gradnjo združnega doma odgovori na gornji dopis, kdaj misli pričeti z gradnjo. Najraje bi videli, da bi v odgovoru brali že o uspehih dela na gradilišču. Vzemite vzgled prebivalce Brezij!

Vir: Jeseniški kovinar, 16. 7. 1949

V Podnartu še vedno niso začeli graditi združnega doma.

Podnart, 30. julija. - Ali je res v Podnartu nemogoče začeti z gradnjo združnega doma, tako pomisli človek, ki pozna lego tega kraja ob Savi. V Savi je dovolj peska, ki bi lahko v celoti pokril potrebo tega važnega gradbenega materiala. Toda uprava za gradnjo se te ugodnosti še do danes ni poslužila, čeprav se pripravlja za gradnjo že od lanskega leta. Izgovarjali so se, da se še niso odločali za mesto, kjer bi stal združni dom, da nimajo načrta in še z več takimi izgovori, ki samo pričajo o pomanjkanju delovne volje krajevne uprave in o pomanjkanju čuta odgovornosti pred nalogami, ki bi jih morala izvršiti. Še na zadnji sektorski konferenci krajevnih uprav za združne gradnje, ki je bila v Radovljici, so se izgovarjali, da se še vedno niso odločili za mesto, kjer naj bi stal združni dom. Če bi povsod v Sloveniji ali v Jugoslaviji na tak način gradili združne domove, bi jih imeli šele v petih ali desetih letih ali pa nikoli.

Zato se začudeno vprašujemo, zakaj je krajevni upravi za združne gradnje v Podnartu nemogoče tisto, kar je v stotih in stotih krajih naše države mogoče v enem samem letu.

Krajevna uprava za gradnje v Podnartu se tudi izgovarja s »pomanjkanjem« delovne sile, češ, da so vsi ljudje zaposleni v industriji. Mar mislijo, da jim bodo delavci zgradili združni dom, ki je vendar planska naloga naših kmetov? Zato je v prvi vrsti treba vzbuditi zanimanje v kmetih, ki bodo imeli od združnega doma največjo korist v vseh pogledih gospodarskega, političnega in kulturnega življenja. Zato se bodo morali kmetje združiti v delovno frontno brigado, pomagali pa jim bodo tudi mnogi nekmet je in tako rešili vprašanje delovne sile. Delali pa bi tudi lahko po hipnih številkah, kot to delajo na Dovjem, kjer so se posamezniki obvezali za večje število

prostovoljnih ur, ki jih izpolnjujejo po hišnih številkah. Tako bi lahko delalo vsak dan na gradilišču nekaj hišnih števil, ki bi jih uprava za gradnjo razdelila po delovnem tedniku. Tako bodo tudi v Podnartu dosegli uspehe, k bodo njim v čast.

V Tednu združnih gradenj naj pokažejo tudi prebivalci KLO-ja Podnart-Ovsiše, da so prelomili s svojo nedelavnostjo na področju gradnje združnega doma in naj se potrudijo z organiziranim in množičnim delom, da se bodo uvrstili med najboljša gradilišča jeseniškega okraja, kar bi se prav lahko, saj imajo med vsemi gradilišči najlažje pogoje.

Vir: Jeseniški kovinar, 5. 8. 1949

Gradilišče Podnart-Ovsiše se uvršča med najboljša gradilišča. Po postavitvi novega odbora za združne gradnje, ki je bil postavljen v začetku prejšnjega tedna, se je gradilišče Podnart-Ovsiše uvrstilo med najboljša gradilišča združnih domov v jeseniškem okraju. Na sestanku so se pogovorili tudi o organizaciji samega dela in sklenili, da bo delala vsak dan ena vas, ki jih je v KLO-ju Podnart—Ovsiše osem.

Naslednji dan po sestanku so delali najprej odborniki -OF iz vseh osem vasi, potem pa so delali vsak dan člani OF ene vasi. Najbolj so se izkazali frontovci z Ovslš in Zaloš. Najslabše pa so se udeležili prostovoljnega dela člani KOOF Podnart, od katerih so delali le vsi odborniki in neki mladinec, kljub temu, da ima Podnart največ prebivalstva in najbližje do gradilišča združnega doma in bi lahko delal vsak dan vsaj nekaj ur. Člani naj se zavedajo, da bodo imeli koristi od združnega doma tudi oni in zato je tudi njihova dolžnost, da se dela udeležujejo prav tako, kot frontovci -ostalih vasi.

Na gradilišču združnega doma Podnart - Ovsiše so v „Tednu združnih gradenj jeseniškega okraja“ napravili skupno 343 prostovoljnih delovnih ur, izkopali in odvozili 45 m³ izkopa, napeljali na gradilišče elektriko, da bodo lahko delali tudi zvečer, razžagali so 13 m³ lesa v plohe in z izkopenim materialom pričeli planirati prostor pred bodočim združnim domom.

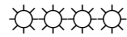
Vir: Jeseniški kovinar, 20. 8. 1949

Gradili bomo nov združni dom / Z zasedanja združnega sveta KZ Podnart. V nedeljo je bilo v Podnartu redno zasedanje združnega sveta KZ Podnart. Razpravljali so o delu v prvih treh tromesečjih, o pogodbeni proizvodnji, o gradnji novega združnega doma itd.

Predsednik UO je najprej poročal o delu in sklepih upravnega odbora po zadnjem zasedanju združnega sveta. Med drugim je povedal, da je morala zbiralnica mleka, ki je bila ustanovljena v začetku leta, začasno prenehati s predelavo mleka, ker kmetje vsega posnetega mleka niso odkupili, zato ga zdaj prodajajo na Bled. Po novem letu bodo s posnemanjem mleka spet pričeli. Dalje je govoril o pogodbeni proizvodnji. Kompleksne pogodbe je doslej podpisalo šele 11 kmetov, ostali pa želijo delati v kooperaciji z zadrugo le z delom svojih površin, ker še vedno menijo, da ne bodo uspeli za toliko povečati proizvodnje, da bodo lahko krili nekoliko povišane stroške. Svet je bil mnenja, naj bi zadruga šla s posamezniki tudi v delno pogodbeno proizvodnjo, če se pogodbenik obveže, da bo med letom prodajal vse viške zadrugi. Dalje so govorili tudi o dokupu, ki je letos dosegel že 45 milijonov dinarjev, toliko kot lani v vsem letu. Ustvarili so že nad 2 milijona čistega dohodka.

Združni svet je tudi sklenil, da bodo pričeli z gradnjo novega združnega doma, za kar še imajo 8 milijonov dinarjev. Svet je zadolžil upravni odbor, naj pregleda že izdelane načrte in naj čim prej pripravi vse potrebno za začetek gradnje. / C. R.

Vir: Glas Gorenjske, 18. 12. 1959

Kulturni dom Podnart

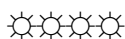
V Podnartu adaptirajo ... / Kulturniki in telovadci bodo dobili skupen dom. 8. avgusta 1954 so prvič zapeli krampi in lopate pri adaptacijskih delih kulturnega doma v Podnartu. To je že druga adaptacija. Prvo adaptacijo je v letu 1950 opravilo kulturno umetniško društvo iz stavbe, v kateri je bila mizarska delavnica. Ta preureditev je bila zasilna in je bilo kulturno-prosvetno in športno udejstvovanje prav zaradi slabih prostorov še vedno otežkočeno, zato se je že takrat pričelo misliti na novo adaptacijo. Ker je OLO Radovljica v svojem proračunu za leto 1954 predvidel 3,400.000 za to gradnjo, se je z deli takoj začelo. Ker je tudi gradbeni odbor pokazal veliko prizadevnost je bila stavba že 31. decembra 1954. leta spravljena pod streho. Nadaljna dela letos pa potekajo bolj počasi, ker okrajni odbor ni mogel več prispevati posebnih denarnih sredstev. Da bi pa gradnja vendarle ne zastala, je Občinski ljudski odbor Podnart prispeval 600 tisoč dinarjev za gradbeni material, ostalo manjkajoče pa bodo skušali nadomestiti s prostovoljnim delom in prispevanjem lesa tamkajšnjih kmetov. Gradbeni odbor predvideva, da bo do Dneva republike – 29. novembra – urejena vsaj dvorana, oder in nekaj stranskih prostorov. Dom stoji na zelo lepem kraju in bo po zunanosti eden najlepših na Gorenjskem. Tudi notranjost bo smotrno razdeljena in okusno urejena. Vse načrte za takorekoč novo stavbo, ki je dolga 22 m in široka 16 m, je napravil tovariš Gorišek iz Radovljice. Razen dvorane in primerne odra bodo v njej tudi prostori za hišnika in nekaj drugih prostorov. Velika betonska plošča nad vestibulom bo dobro služila za prireditve na prostem. V novem domu bodo lahko vadili, se učili in nastopali tako kulturniki kakor tudi športniki in telovadci iz Podnarta, kajti v letu 1954 se je napravila združitev in sedaj obstoja v Podnartu le TVD »Partizan«, ki združuje kulturnike, športnike in telovadce.

Vir: Glas Gorenjske, 16. 7. 1955

Kmalu bodo zaključena dela na adaptaciji kulturnega doma v Podnartu.

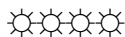
Vir: Glas Gorenjske, 29. 7. 1955

Trgovina v Podnartu

Potrošniki iz Podnarta niso zadovoljni s preskrbo. V petek je bil v Podnartu občni zbor SZDL. Razpravljali so o raznih političnih in gospodarskih vprašanjih. Poudarili so, da je potrebno tesnejše sodelovanje med SZDL in kmetijskimi zadrugami. Največ pa je bilo razprave o trgovini. Prej vojno so bile namreč na območju KO Podnart 3 trgovine in 4 gostilne, sedaj pa je samo ena združna trgovina in ena gostilna (Gostinsko podjetje Podnart, Podnart št. 13. Op. p.). Razen tega pa je sedaj na tem območju znatno več prebivalcev. Trgovina ne nudi potrošnikom zadovoljive izbire, razen tega pa morajo dolgo čakati, da pridejo v trgovini na vrsto. Trgovina tudi nima ustreznega prostora, kar slabo vpliva na kakovost živil. Pekarne v Podnartu sploh ni. Kruh dobivajo iz Kroke, vendar zelo neredno, včasih zjutraj, drugič popoldne. Meso pripeljejo iz Ljubnega samo ob sobotah. Prav bi bilo, da bi Občinski ljudski odbor čim prej poskrbel, da bi se to sedanje stanje izboljšalo. Razpravljali so tudi o vodovodu, občinskih cestah itd. / C. R.

Glas Gorenjske, 13. 1. 1958

Občina Podnart

Kino in drobilec. Razen kulturne pridobitve v novo odprtem kinu je Podnart za enkrat edina občina v radovljiškem okraju, ki ima lastni cestni drobilec, ki ga bodo uporabljali pri popravilih cest v občini. Doslej so zanj dali 300.000 dinarjev, ko bo pa popoln, bo veljal okoli 400.000 dinarjev.

Vir: Glas Gorenjske, 21. 8. 1954

Veliko smo že gradili. Občani smo z veliko pomočjo in razumevanjem ObLO Podnart, katerega predsednik je že vseh 10 let neumorni Ivan Langus, v minulih 10 letih pridno gradili. Že 1945. leta smo obnovili osnovno šolo na Ovsišah, ki je bila med vojno požgana zato, da se niso mogli vanjo ugnezdit domači izdajalci. Obnovljena in povečana je bila tudi osnovna šola na Ljubnem. 1947. leta je začela spet obratovati Kemična tovarna, za katero smo morali nabaviti tudi skoraj vse stroje, ki nas jih je oropal okupator. Zdaj gradimo nove prostore za tovarno Tekstil v Otočah, ki bodo zgrajeni z lastnimi sredstvi tovarne. V Ljubnem smo obnovili in precej povečali Kulturni dom, v katerem že od lanskega leta lahko vsak teden gledamo filmske predstave. V Podnartu pa bo Kulturni dom dograjen še letos, katerega otvoritev bo že 29. novembra, za naš veliki praznik - Dan republike.

V naši občini imamo 21 km cest, od tega pa smo jih po osvoboditvi zgradili več kot 3 km, še več pa smo jih popravili, tako, da so zdaj naše ceste primerne za naš promet, ki je precej večji kot je bil nekdanji. Že 1946. leta smo obnovili med vojno bombardirani most preko Save v Otočah, pred dvema leti pa smo ga še enkrat popravili.

Razen teh gradenj, je bilo pri nas ustanovljenih tudi nekaj podjetij: Mesarija in Kinopodjetje v Ljubnem, v Podnartu pa Gostinsko podjetje in Žagarski obrat.

Vir: Glas Gorenjske, 27. 8. 1955 (celostranski oglas Občine Podnart)

Op.: Mesarsko podjetje Ljubno, občina Radovljica, okraj Kranj, telegram Mesarsko podjetje Ljubno.

Gostinsko podjetje Podnart, Podnart 13, občina Radovljica, okraj Kranj.

Žagarski obrat Podnart, občina Radovljica, okraj Kranj, telegram Žagarski obrat Podnart.

Vir: Gospodarski adresar LR Slovenije - 1956:

Stanovanj in prodajaln manjka. V torek 11. t. m., je bil v Podnartu zbor volivcev, ki se ga je udeležilo nad 60 ljudi. Po pregledu delovnega programa ObLO Radovljica so živahno razpravljali o problematiki na področju krajevnega odbora Podnart. Ker v Podnartu raste industrija, vedno bolj pogrešajo sodobno trgovino in mesnico ter prodajalno kruha. Hkrati pa vedno bolj manjka stanovanj. Zaradi pomanjkanja stanovanj imajo za ves teren samo enega poštarja, tako da prebivalci dobijo pošto samo trikrat na teden. Prav tako ne morejo dobiti stanovanja v Podnartu železniški uslužbenci in delavci lesnega obrata »Jelka« in Kemične tovarne.

Zbor volivcev je naročil KO Podnart, naj čim preje skliče zastopnike podjetij, družbenih organizaciji in ObLO Radovljica, da bodo proučili možnost skupne gradnje večje stavbe, v kateri naj bi bili v pritličju poslovni prostori, v nadstropjih pa stanovanja. / R.

Vir: Glas Gorenjske, 14. 2. 1958

S seje Krajevnega odbora Podnart. V četrtek, 16. aprila je bila v Podnartu osma redna seja Krajevnega odbora Podnart. Na seji so izdelali načrt za popravilo občinskih cest na območju KO Podnart in predvideli finančna sredstva za posamezne vasi iz zneska 600.000 dinarjev, ki ga je ObLO Radovljica predvidel za Podnart.

Leta 1960 bodo s pomočjo nekaterih podjetij pričeli z gradnjo poslovnih prostorov. S tem bodo veliko pripomogli k dvigu standarda svojih delavcev in ostalih prebivalcev Podnarta in okolice. / C. R.

Vir: Glas Gorenjske, 24. 4. 1959

Plamen Kropa

Tovarniško poslopje »Plamena« Kropa, 1945
Vir: Kroparski zbornik

Oglas tovarne »Plamen« Kropa
Gorenjski glas, 1. 1. 1952

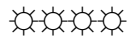

Plamen
Glas Gorenjske, 21. 6. 1957

»Plamen« Kropa, 1959
Vir: Vigenjc IV.

Op.: O zgodovini tovarne »Plamen« Kropa in o vseh dograditvah je opisano v Kroparskem zborniku - Kroparski zbornik - ob 100. letnici Plamena (gl. urednica Verena Štekar-Vidic / Izdali Muzeji radovljiške občine, 1995).

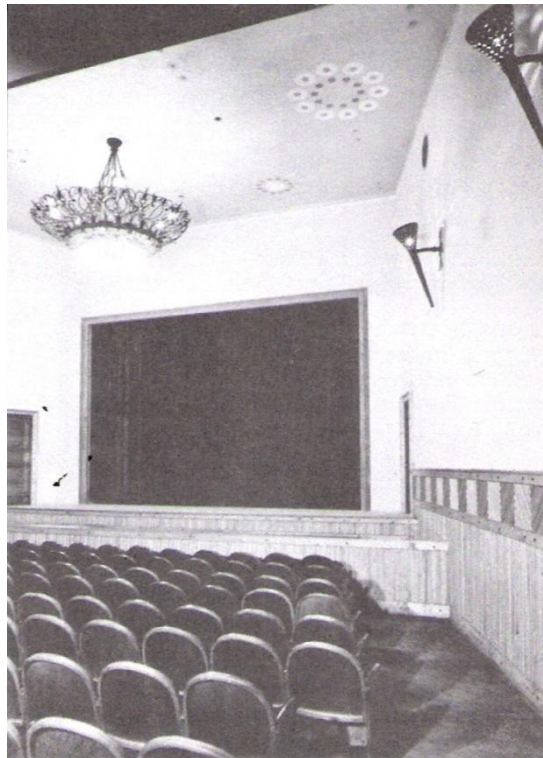
Kulturni dom Kropa

Prebivalci Krope in okoliških vasi pričakujejo Novo leto z novimi pomembnimi uspehi. Poleg tistih, ki so jih dosegli v proizvodnji, bodo za konec leta – na Silvestrovo – odprli tudi veliko dvorano v novem kulturnem domu. Dvorana bo pripravljena za vse prireditve. V njej so že montirali kino-aparaturu in na Silvestrovo bodo predvajali prvi film. Tako bodo Kropa, Kamna gorica, Dobrava, Lipnica in Jamnik pridobili pomembno kulturno središče. Na ta dogodek se v Kropi in okolici marljivo pripravljajo in ga bodo proslavili s kulturno prireditvijo. Od 31. decembra dalje bodo v dvorani tudi redne kino predstave.

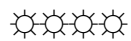
Vir: Glas Gorenjske, 1. 1. 1954

Sindikalni kulturni dom v Kropi, 1954
Vir: Vigenjc VII.

Interier doma v Kropi, 1956
Vir: Vigenjc VII.

Kopališče Kropa

V Kropi so začeli graditi letno kopališče. PO temeljnih in vsestranskih pripravah so začeli v Kropi graditi letno kopališče. Kropa in Kamna gorica sta izrazito industrijska kraja. Značaj zaposlitve v tovarni in v kovačnicah pa je takšen, da je treba nuditi delavcem za ohranitev in okrepitev zdravja čim več priložnosti za sončenje in gibanje na svežem zraku. K temu je treba dodati še to, da je v Kropi in Kamni gorici le malo stanovanj, ki odgovarjajo higienskim predpisom in da poleg vodovoda in skrbnega letnega telovadišča pri tovarni ni nikake druge zdravstvene ali fizikalne naprave.

Kroparji so že davno čutili potrebo po soncu, svežem zraku in vodi in še med starejšimi so redki, ki se v mladosti nišo naučili plavati kljub temu, da sta oba potoka Kroparica in Lipnica zelo mrzli. Novo kopališče bo glede na oddaljenost v enaki meri služilo prebivalstvu Kroke, Kamne gorice, Zgornje in Srednje Dobrave.

Kdor pozna ta kot Gorenjske bo brž razumel težkoče, ki so se pojavile v izbiri prostora, predvsem glede na sončnost. Celotna opazovanja, pa so pokazala, da prostor bodočega kopališča obseva sonce v začetku junija od 8. do 18. ure, koncem septembra pa od 9. do 16. ure. Dejstvo je, da bi bilo v tem pogledu možno dobiti za spoznanje boljše mesto, toda za ceno drugih neugodnosti in to: napeljava vode, odtok vode iz bazena, večja oddaljenost in izpostavljenost vetru.

Ljudska oblast je pokazala razumevanje za potrebe in želje ljudstva. Planski odsek Okrajnega ljudskega odbora Jesenice je stavil v petletni investicijski plan znatno vsoto za gradnjo kopališča v Kropi. Glavni odbor Zveze sindikatov je v lanskem letu podprl gradnjo s preko 200.000 dinarjev, kar je omogočilo nabavo cementa, letos pa je ponovno odobren z iste strani še nekoliko večji znesek. Prav gotovo pa je, da bo tudi direkcija »Plamen« storila po vzgledu tovarne »Konus« v Slov. Konjicah.

Dolžnost prebivalcev navedenih krajev, posebno fizikulturikov in mladine pa je, da vztrajno nadaljuje in čim prej dovrši začeto delo. Napori pri gradnji ter tekmovanja v novem bazenu pa naj bodo poleg truda na delovnem mestu prispevek v borbi za socializem, ki upošteva med drugim tudi potrebe delovnega ljudstva po zdravju in sreči.

Vir: Jeseniški kovinar, 11. 6. 1949

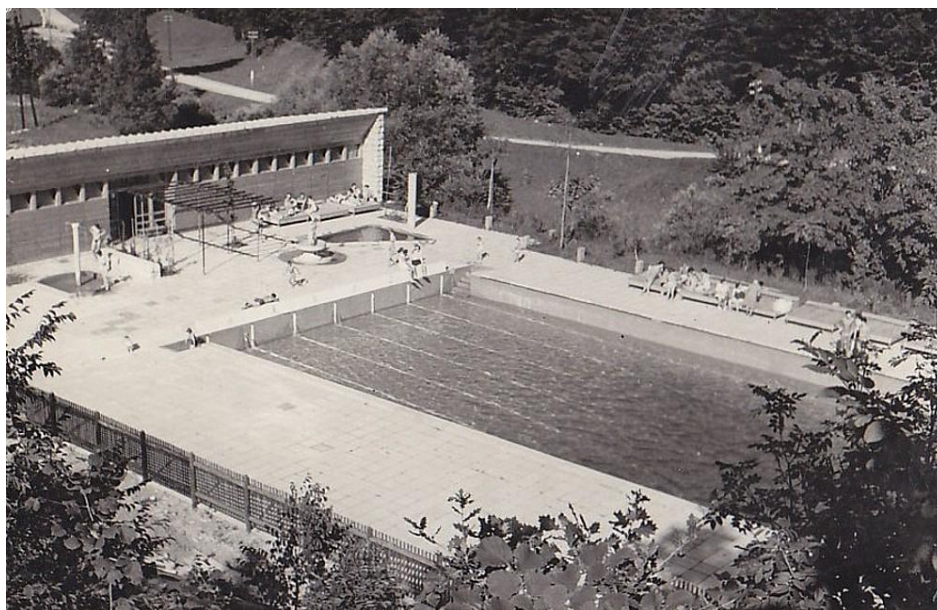

Gradnja kopališča v Kropi, 1949

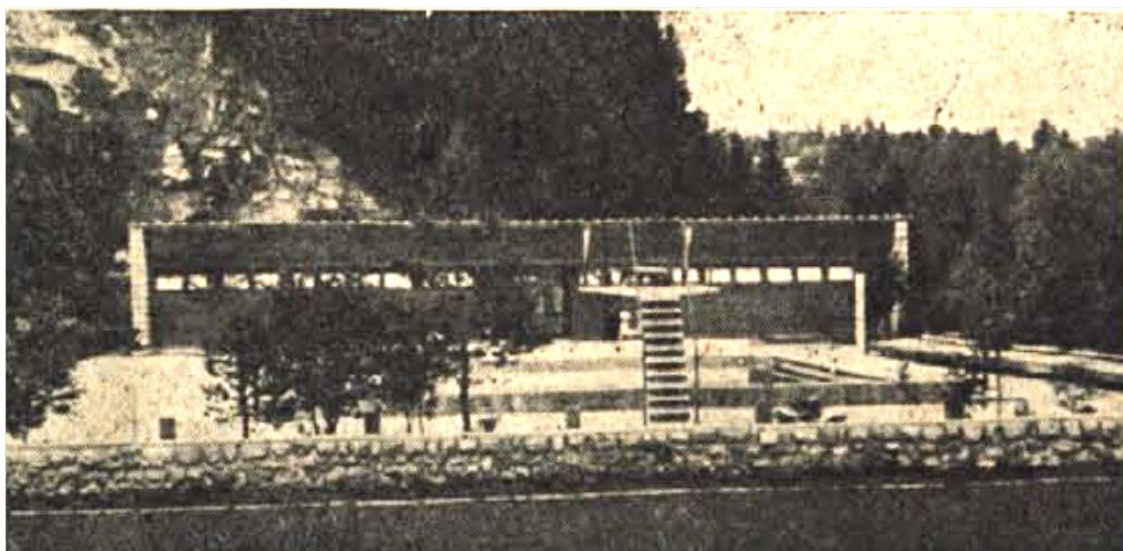
Vir: razstava »Začetki športa v Kropi« (2016)

Kopališče v Kropi. Jutri odprejo v Kropi kopališče! Vztrajno in naporno delo Kroparjev bo tako kronano z uspehom. Materialno so domačemu TVD »Partizan« pomagali ZSS, »Plamen«, OLO Radovljica in drugi, da je zgradilo moderno športno in ljudsko kopališče, ki bo Kropi v veliko korist. V nedeljo ob 8. uri zjutraj začne na tem kopališču tekmovanje za okrožno prvenstvo v plavanju članov »Partizana« na Gorenjskem, ob 14. uri popoldne pa bo svečana otvoritev kopališča. Kroparji vabijo na slavlje.

Vir: Glas Gorenjske, 15. 8. 1953

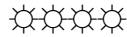
Razglednica kopališča v Kropi, 1955
Vir: DAR

Kopališče v Kropi
Vir: Glas Gorenjske, 21. 6. 1957

Nov bife na kopališču v Kropi. Turistično društvo v Kropi je v nedeljo odprlo lepo urejen paviljon z bifejem na tamkajšnjem kopališču. Kopalci so to že dalj časa težko pričakovali. Tamkajšnje turistično društvo ima v načrtu še več podobnih del, ki naj bi prispevala k povečanju turizma v tem kraju.

Vir: Glas Gorenjske, 15. 8. 1958

Športno igrišče Kropa

Igrišče v Kropi

Vir: Glas Gorenjske, 29. 6. 1956

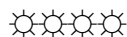
Kroparji so dobili novo športno igrišče, na katerem so se že pomerili prvi tekmovalci (v ozadju kopališče).

Prosvetni dom Kamna Gorica

KLO Kamna gorica: V tem kraju sicer že obstoji prosvetni dom, vendar se je mladina zavezala, da bo opravila 1555 delovnih ur pri kopanju ilovice. Z delom je že pričela.

Vir: Jeseniški kovinar, 9. 2. 1948

Prehodni mladinski dom Kamna Gorica

Pionirska delovna brigada gradi v Kamni gorici »Prehodni mladinski dom«. Republiško ministrstvo za socialno skrbstvo adaptira v Kamni gorici bivši pension »Jelovca« za potrebe Prehodnega mladinskega doma. Delo je prevzelo podjetje »Megrad« iz Radovljice in bi moralo biti gotovo do 1. oktobra 1948. Ker so v juliju zapustili delo bivši delavci-Bosanci, a dva sta odšla k vojakom, podjetju manjka delovne sile, zlasti pomožnih delavcev. Javili so se sicer upokojenci, ki pa niso mogli

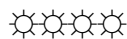
zadostiti potrebam zidarjem. Ker je večina mladincev v Kamni gorici odšla na gradnjo avtostrade »Bratstva in enotnosti«, so se javili pionirji domov MSS, celo najmlajši. Kljub temu, da so bili mnogi odklonjeni, so sestavili pionirsko delovno brigado, ki šteje 35 pionirjev, oskrbovancev domov ministrstva za socialno skrbstvo.

Ker so prišli v vas s pionirskimi rutami okrog vrtu, so Kamnogoričani majali z glavami, češ – kaj bodo napravili ti otroci? Danes pa se ne morejo načuditi, kaj more tudi otroška sila narediti pod spretnim vodstvom. Pričakovati je le, da bi ti pridni pionirji pri svojem delu in navdušenju našli dosti posnemalcev. Do zdaj je organizirana mladina napravila 160 udarniških ur in Zveza borcev okrog 20 ur. Ostali vaščani pa hodijo brezbrizno mimo gradilišča, kakor da se jih to nič ne tiče. »Pomagajo« tako, da se ne morejo načuditi, da je tudi z otroci možno graditi stavbe.

Vir: Jeseniški kovinar, 21. 8. 1948

V Kamni Gorici je adaptacijo izvajal »Megrad« Radovljica, moj oče je bil vodja gradbišča. Zidarji in tesarji so se v Kamno Gorico vozili s kolesi. Malto so mešali domačini, ki so prav tako opravljali vsa ostala preprosta dela, zaposleni pa so bili v Megradu.

Napisal: Franci Valant, p. d. Benč (avgust 2016)

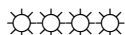
Kamnolom Kamna Gorica

Odlomek iz pogovora tov. Bračiča, predsednika Gospodarskega sveta OLO Radovljica: Omenim naj še, da imamo v Kamni gorici kamnolom, kjer lomijo najboljši porfir v državi. Zaenkrat je dnevna produkcija 24 kubikov, ker pa ima kamnolom velike možnosti za razvoj, ga bomo izpopolnili z mehanizacijo. S tem, mislim, se bodo osamosvojili in ne bomo navezani na prevoz kamenja iz Kokre. Tudi s prodajo poffirja bomo lahko začeli.

Vir: Glas Gorenjske, 20. 6. 1953

**Oglas podjetja Kamnolom Kamna Gorica
Glas Gorenjske, 16. 7. 1955**

Okovje Kamna Gorica

Oglas tovarne pohištvenega okovja Gorenjski glas, 1. 1. 1952

Novo tovarniško poslopje. Delovni kolektiv podjetja »Okovje« v Kamni gorici, ki izdeluje pohištveno okovje in vse vrste nasadil za pohištveno stavbo, je že izpolnil svoj letni proizvodni plan in ga bo do konca leta presegel po vrednosti za okoli 3 milijone dinarjev. Kolektiv je za to proizvodnjo odplačal že tudi nad 6 milijonov dinarjev davka na promet proizvodov.

V proizvodnji okovja je kolektiv uvedel tudi nekatere novosti, predvsem je začel opuščati uporabo uvožene roževine, ker so bila za to potrebne devizna sredstva, kar je tudi višalo proizvodne stroške. Uvoženo roževino pa sedaj uspešno nadomeščajo z domačim polivinilom. S tem so se jim znižali stroški surovinam za okoli 300 odstotkov, medtem ko so se znižale cene okovja za približno 30%.

Pred dnevi je dobil kolektiv tudi obvestilo, da sme dokončati gradnjo nove tovarne, v katero so že pred leti vložili več milijonov dinarjev in je stavba že pod streho. Računajo, da se bodo že za naš delavski praznik 1. maj vselili v novo tovarno.

Vir: Glas Gorenjske, 25. 12. 1953

»Okovje« v Kamni Gorici na poti napredka / Izpolnili so letni plan – V novih prostorih še večji uspehi. Majhno, vendar pomembno podjetje »Okovje« v Kamni gorici na Gorenjskem, je za letošnje leto že izpolnilo svoje delovne obveznosti. V podjetju, kjer je zaposlenih 18 ljudi, so izdelali in prodali za nad 14 milijonov dinarjev pohištvenega in stavbnega okovja. Do konca leta pa bodo plan realizacije prekoračili za milijon dinarjev. Poravnali so prav tako tudi že obveznosti do skupnosti.

Podjetje izdeluje pomembne izdelke za široko potrošnjo, kot nasadila za okna in vrata, okovje za sobno in kuhinjsko pohištvo, brez katerega si ne moremo misliti novih stanovanj in poslovnih ter industrijski prostorov. Izdelujejo vse vrste okovja in se pri proizvodnji poslužujejo domačih surovin – polivinila in železa. Letos so izdelali že okoli 300.000 komadov vseh vrst okovja, od tega 80.000 kosov pohištvenega. Toda kljub razmeroma precejšnji proizvodnji ne morejo zadostiti vsem naročilom še prav posebno, ker so odjemalci zadovoljni z njihovimi izdelki. Največji odjemalec je podjetje »Les« v Ljubljani, redni odjemalci pa so postala tudi nekatera podjetja iz Srbije in Makedonije.

Podjetje »Okovje« v Kamni gorici pa premaguje tudi vrsto težav. Iz dosedanjih stari delavnic – nekdanjih kovačij, ki ne ustrezajo več delovnim, še manj pa higienskim pogojem, - se bo kolektiv kmalu preselil v novo udobnejše poslopje. Zgradili so si lepo majhno tovarno, v kateri že montirajo stroje in opravljajo zadnja dela. Obrat bo sodobno urejen, zračen in svetel in kar je najvažnejše, sedanje raztresene delavnice bodo združili na enem mestu.

Ker je za njihove proizvode veliko povpraševanje, bodo v prvem polletju prihodnjega leta spričo boljši pogojev povečali proizvodnjo za 50, v naslednji polovici leta pa še za nadaljnjih 50 odstotkov. Tako bodo lahko zaposlili še več ljudi, ki v tem kraju iščejo zaposlitev, gradbeništvu pa bodo zagotovili potrebno stavbeno okovje.

Edina ovira, ki jim grozi v prihodnjem letu, so surovine. Železarna Jesenice jim je odpovedala dobavo 25 ton hladno-valjanih trakov, kar je sicer za jeseniško železarno malenkostna oličina, podjetju v Kamni gorici pa so osnovna surovina. Toda kljub vsem težavam, so v podjetju prepričani, da si bodo uspeli zagotoviti surovine in s tem omogočili obstoj in razvoj podjetja. / J. P.

Glas Gorenjske, 11. 12. 1954

Okovje – Kamna gorica / Podjetje, ki izdeluje pomembne izdelke za široko potrošnjo. Majhno obrtno podjetje, ki je bilo ustanovljeno leta 1948 in je takrat zaposlovalo le 3 do 5 delavcev, se je v kratkem času zelo hitro razvilo, tako da je danes v podjetju zaposlenih že 20 delavcev. Tak razvoj podjetja so narekovale potrebe po izdelkih, ki jih izdeluje.

Podjetje poleg pohištvenega okovja, katerega izdeluje v približno 30 različnih vrstah, izdeluje še okenska in vratna nasadila. V zadnjem času je zelo vidno zlasti pohištveno okovje iz nelomljivega »danacryl« stekla.

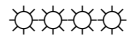

Poslopje , v katerem bo podjetje začelo obratovati verjetno še ta mesec.

... Podjetje je imelo zadnje čase precejšnje težave z nabavo surovin, vendar si je letos te zagotovilo že v zadostnih količinah, tako da bo lahko svoj plan izpolnilo. Večje težave pa je imelo vseskozi s prostori, saj se mora zadovoljiti z majhnim, temnim prostorom, kjer je bil nekdanj hlev in kjer delajo vsi zaposleni pri večjem številu

strojev. Uprava in delovni kolektiv pa bosta kmalu rešena tega perečega vprašanja. Še ta mesec bo otvoritev novih prostorov. V kratkem upajo, da bodo dobili še nove stroje, katere že dalj časa težko pričakujejo. Potem računajo, da bodo produkcijo lahko povečali za 100 odstotkov. Prav gotovo pa bodo izdelki obrtnega podjetja »Okovje« iz Kamne gorice, ko bo v novih prostorih vse urejeno, še mnogo kvalitetnejši kot so že, saj bodo za to tudi boljši delovni pogoji.

Vir: Glas Gorenjske, 16. 7. 1955

Trgovsko podjetje »Orlovina« Kamna Gorica

Kaj podražuje blago trgovskega podjetja »Orlovina« iz Kamne gorice. V 27. številki »Glasa Gorenjske« z dne 5. aprila letos smo objavili zapisek na rok, ki nam ga je poslal naš dopisnik pod naslovom: »S trgovskim podjetjem »Orlovina« Kamnogoričani niso zadovoljniji«. Pred dnevi nam je trgovsko podjetje »Orlovina« iz Krope poslalo odgovor, kjer pravijo:

»Pisec tega zapiska pravi, da je zašlo podjetje v velike finančne težave. Poslovalnica v Kropi je v letih do 1956 res izkazala večji inventurni primanjkljaj, za kar je bila vložena tožba pri Okrožnem sodišču v Ljubljani. Sodba je rešena, primanjkljaj pa je knjižen na osebne terjatve ter niso zaradi tega potrošniki blago draže plačevali. Vzrok visokih cen je drugje. Naše podjetje je zelo majhno. Poslovalnice ima v svojih stavbah v Kropi in Kamni gorici. Do leta 1956 so bila trgovska podjetja oproščena plačevanja obresti na osnovna sredstva za stavbe in so plačevala le tretjino amortizacije za vzdrževanje stavb. V letu 1956 so vse te ugodnosti odpadle in so se zato stroški povečali za 300.000 dinarjev ali za 1% na prodajno ceno napram letu 1955. Vseh teh stroškov podjetja, ki imajo lokale v najemu, nimajo oz. plačujejo samo najemnino. O vseh zvišanih obveznostih je naš kolektiv že razpravljal, problematiko smo predložili tudi Občinskemu ljudskemu odboru v Radovljici, vendar določajo te obveznosti zvezni predpisi in si tako ne moremo pomagati. Če hočemo, da podjetje ne bo zašlo v finančne težave, moramo vse to vračunati v ceno, zato je pri nas blago draže kot drugod.

Toliko v pojasnilo našim potrošnikom.« / Kolektiv trgovskega podjetja »Orlovina« v Kropi.

Vir: Glas Gorenjske, 6. 5. 1957

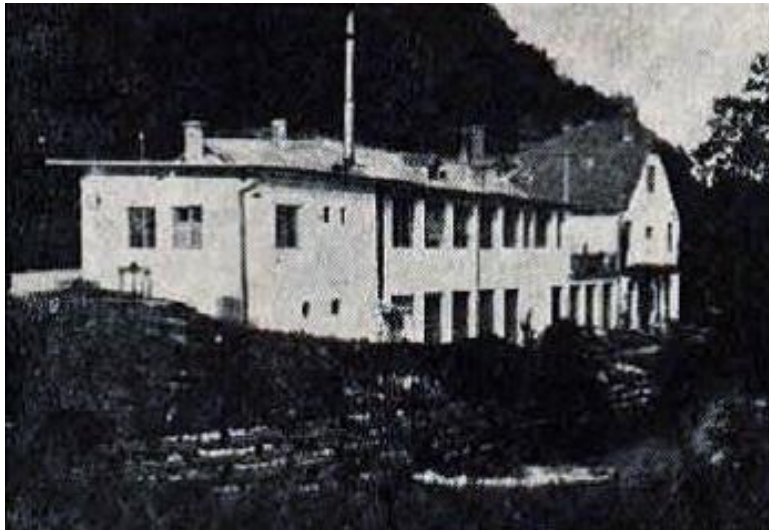
Tovarna ur v Lipnici - TULIP

Tovarna ur v Lipnici uživa sloves po vsej državi. V Lipnici pri Kropi so poleti leta 1950 ubrali svojevrstno in neizhojeno pot. Začeli so z izdelovanjem stenskih in kuhinjskih ur, po katerih je danes in bo še dolgo let veliko povpraševanje.

Vsak začetek je težak. Tudi izdelovalcem ur v Lipnici ni bilo lahko. Komaj so se dobro privadili novemu poklicu, že je prišla reorganizacija našega gospodarstva in lipniški stroji so po nalogu takratne direktcije kovinske industrije romali v Tovarno verig v Lescah. Toda Lipničani se niso pustili ugnati v kozji rog. Vztrajno so iskali rešitve, dokler niso uspeli. Dobili so nove stroje na račun nemških reparacij in danes spet veselo pritrjujejo kazalce na ure, ki nam merijo čas ...

V tovarni ur je zaposlenih 52 ljudi, večinoma ženske; le za specialna dela so nastavljeni posebni strokovnjaki. Izdelujejo vse vrste stenskih in kuhinjskih ur, ki jih zelo radi kupujejo trgovine v Sloveniji, pa tudi v Zagrebu in Beogradu. Naročil, pravijo, imajo dovolj, z materialom pa so založeni za približno poldrugo leto vnaprej. Delovni kolektiv, ki spada v sklop tovarne Plamen v Kropi, je nekdanje stare in neprimerne prostore preuredil v lepo in prijetno delavnico, letos pa nameravajo zgraditi še vodovod s kopalnico.

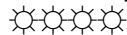
Glas Gorenjske, 24. 1. 1953

TULIP Lipnica – Tovarna ur Lipnica (pri Kropi)

Vir: Glas Gorenjske, 29. 6. 1956

TULIP Lipnica bo 1. 7. 1956 priključen Iskri Kranj.

Šola v Lipnici

Iz Krope. Na Lipnici so že začeli zidati temelje za novo osemletno šolo. To bo moderna stavba, ki bo zadoščala potrebam osnovne šole Srednja Dobrava in višjih razredov osemletk Krope, Kamne gorice, Ovsiš, Srednje Dobrave in Otoč.

Vir: Glas Gorenjske, 20. 11. 1953

Nova šola v Kropi. Že dalj časa z zanimanjem opazujejo potniki in domačini rastočo stavbo ob križišču cesta v Kropo in Kamno Gorico. Pravzaprav je stavba sedaj pod streho in se že notranje ureja.

To je novo poslopje bodoče osemletne šole za Kropo in okolico. Za sedaj bo imela štiri velike učilnice, nekaj stanovanj za predavatelje in hišnika, prostore za razne zbirke učil ter ostale nujne pritikline.

Gradbena dela bi morala biti na stavbi zaključena do 20. avgusta. Do 20. septembra pa bi morala biti končana tudi vsa instalacijska in ureditvena dela prostorov – torej šola že pripravljena za sprejem učencev.

Žal so zaradi pomanjkanja kredita dela začasno prekinili. Lokalni faktorji pa upajo, da jim bo le uspelo na ta ali oni način preskrbeti manjkajoča sredstva (3,5 milijonov dinarjev), tako da bo šola še letos dokončno urejena.

Vir: Glas Gorenjske, 13. 8. 1955

O čem razpravlja krajevni odbor v Kropi? / Ali bo že jeseni šola v Lipnici?

Največja želja vseh Kroparjev je, da bi bila v Lipnici čim prej dograjena šola osemletka. Po investicijski vsoti je šola dograjena za 85-90% in bi še enoletno odlaganje dograditve, kljub finančnim težkočam bilo negospodarsko. Da pa je osemletka v tem predelu nujno potrebna je jasno. Za pojasnilo samo tole. V nižjo gimnazijo v Radovljico ali drugam se vozi ali hodi približno 80 otrok iz tega območja. Brž ko bi začeli s poukom v Lipnici pa bi bilo samo v višjih razredih 100 do 120 otrok. Kroparji upajo, da bo v letošnji jeseni že vsaj 6 razredov v novem poslopju, prav tako pa bi bila tudi prvi in drugi razred osnovne šole iz Srednje Dobrave, kjer je šole v neprimernih prostorih.

Vir: Glas, 2. 4. 1956

Šola v Lipnici

Vir: Glas Gorenjske, 29. 6. 1956

Spodnja slika prikazuje moderno novo šolo v Lipnici, v kateri bodo že letos imeli kroparski otroci pouk, če bo vse po sreči.

**Nova šola v Lipnici je brez garderob
Glas Gorenjske, 17. 11. 1958**

Zadružni dom Srednja Dobrava

Srednja Dobrava. Na Srednji Dobravi so si osvojili načrt zadružnega doma, ki je bil objavljen v »Kmečkem glasu« za gričevnate predele. Imajo pripravljenega 5 m³ obdelanega kamnja za fasado in 8 m³ neobdelanega kamna. Nadalje imajo tudi že 30.000 komadov zidne opeke, ki so jo dobili od krajevnega ljudskega odbora in 15 tisoč komadov stare opeke ter 5 m³ presejanega peska. Če so se ponekod izgovarjali, da je zaradi snega zastalo delo, pa so prav na Srednji Dobravi ta sneg dobro izkoristili in s sanmi navozili cca 8 m³ gramoza za beton. Napravili so 38 voženj. Hvalevredno pri tem je, da se je nakladanje gramoza in dovoz izvršil množično. Če bodo s takim delovnim poletom nadaljevali, bodo lahko ostalim gradiliščem služili za vzgled.

Vir: Jeseniški kovinar, 25. 3. 1948

Zakaj gradnje zadružnih domov ne potekajo zadovoljivo – Srednja Dobrava. Z mrtve točke pa se ne morejo premakniti v Podkorenu, na Dovjem, v Zasipu, Nomenju, Srednji vasi, Podnartu in na Srednji Dobravi.

Vir: Jeseniški kovinar, 14. 5. 1948

Srednja Dobrava najboljše gradilišče. Srednja Dobrava je bila v »Tednu zadružnih domov« najboljše gradilišče v našem okraju. Tu so stopili na čelo delovnih množic člani Partije in SKOJ-a, ki so pravilno tolmačili pomen prostovoljnih del v zvezi s V. kongresom KPJ. Prostovoljnih del se je udeležilo 210 ljudi, ki so opravili 636 delovnih ur. Od tega je 39 komunistov opravilo 336 ur, torej več kot polovico od skupnega števila. Največ delovnih ur je opravil Debeljak Zdravko, ki je delal 27 ur in sekretar celice Bergant Stanko, ki je opravil 21 ur.

V času zasedanja kongresa so pripeljali z Jesenic 5 ton apna in ga ugasili, razžagali in prevozili so okrog 56 m³ lesa, odstranili 260 m³ zemlje, dalje so navozili 30 m³ gramoza, zgradili barako za orodje na gradilišču in poželi na površini 30 arov pšenice.

Vir: Jeseniški kovinar, 7. 8. 1948

Pospešimo gradnje zadružnih domov – Srednja Dobrava. Letos moramo v jeseniškem okraju dograditi 14 zadružnih domov, za katere je tudi pripravljen osnovni gradbeni material. Poleg teh se gradi še zadružni dom na Srednji Dobravi, ki letos ni bil v načrtu, a so vaščani sklenili, da ga bodo sami zgradili, ker jim je nujno potreben. Poročilo o gradnji zadružnega doma na Srednji Dobravi pri Kropi, ki je bilo objavljeno v »Jeseniškem kovinarju« dne 7. avgusta, dopolnjujemo s sledečim:

Posebno požrtvovalno so se izkazali v »Tednu zadružnih domov« še tov. Luznar Jože, ki je v soboto, 24. julija vozil pesek z avtomobilom nepretrgoma do 2. ure ponoči, pomagali pa so tov. Pogačnik Simon in že omenjeni tov. Debeljak Zdravko. Prav posebno pa se je izkazal tov. Ješe Jože, ki je v tem tednu napravil 36 prostovoljnih delovnih ura. Veliko sposobnost in delavnost je pokazal tudi predsednik uprave zadružnega doma tov. Šolar Tone. Pohvalo in priznanje zaslužijo še tovarišice in tovariši iz Kamne gorice, ki so v tednu napravili na gradilišču 210 prostovoljnih udarniških ur. Med njimi se je najbolj izkazal tov. Cvetko Jože. Posebno pohvalo zaslužijo Kamnogoričani tudi zato, ker s prostovoljnimi deli še danes nadaljujejo.

Vir: Jeseniški kovinar, 28. 8. 1948

Na ostalih gradiliščih – Srednja Dobrava. Na Srednji Dobravi so pridni in delajo tudi ponoči, na Ribnem betonirajo. Najslabši so v Podnartu in se s kopanjem nikamor ne premaknejo ...

Vir: Jeseniški kovinar, 11. 9. 1948

Srednja Dobrava: Spomladi je zgledalo, da bodo prvi zgradili dom. Nasedli pa so župnikovi paroli, da je treba najprej zgraditi zvonik. Ko so aktivisti raztolmačili večjo potrebo po zadružnem domu, je stvar znova stekla in danes imajo skopane temelje in pripravljen material.

Vir: Jeseniški kovinar, 8. 1. 1949

Na Srednji Dobravi pridno gradijo zadružni dom. Vaščani iz Srednje Dobreve so zelo pridni pri gradnji zadružnega doma. Člani množičnih organizacij so doslej napravili okoli 400 prostovoljnih delovnih ur. Zvozili so les na žago, izkopali izkope, ki jih pripravljajo sedaj za betoniranje temeljev. Pripravili pa so tudi že preko 45.000 komadov opeke. Izvedli so poleg tega tudi nabiralno akcijo in zbrali 5.734 dinarjev prostovoljnih prispevkov.

Vir: Jeseniški kovinar, 16. 4. 1949

Na tak način kot sedaj še dolgo ne bomo zgradili zadružnih domov – Srednja Dobrava. Na Srednji Dobravi so letos pričeli zelo pridno. Potem pa se je naenkrat delo ustavilo, čeprav je na Dobravi dom potreben kot vsakdanji kruh. Tudi tu nimajo primernih prostorov za kulturno-prosvetno delo in kaj šele prostorov za gospodarsko in politično dejavnost.

Vir: Jeseniški kovinar, 2. 7. 1949

Tudi na Srednji Dobravi so sodelovali pionirji. Na Srednji Dobravi so pričeli graditi zadružni dom letos spomladi. Sprva so bili zelo pridni, potem pa je delo nenadoma zaostalo. „Teden zadružnih gradenj“ pa jih je zopet razgibal, kar je v veliko veselje dobravske mladine, ki si želi prostorov za kulturno-prosvetno delovanje.

Z delom so pričeli že prvi dan „Tedna združnih gradenj“. Zlasti lepa udeležba je bila v torek, ko se je zbralo na gradilišču okrog 50 ljudi, ki so začeli z betoniranjem temeljev. Tako so v „Tednu“ zabetonirali 54 m³ temelja, izkopali 18 m³ zemlje, vozniki pa so vozili 33 prostovoljnih delovnih ur material in vodo, ki je je na Srednji Dobravi premalo in ki jim zaradi tega povzroča največ težkoč. Pri delu pa je pridno pomagalo tudi 13 pionirjev, ki nočejo zaostajati za mladino in ostalimi frontovci.

Vir: Jeseniški kovinar, 20. 8. 1949

Združni dom Lancovo

KLO Lancovo: Za gradnjo združnih domov bo mladina pomagala pri kopanju ilovice v Dvorski vasi. Ustanovili so dve grupi po 15 mladincev, ki bosta zaporedoma ob nedeljah na delu. Zavezali so se napraviti 500 delovnih ur.

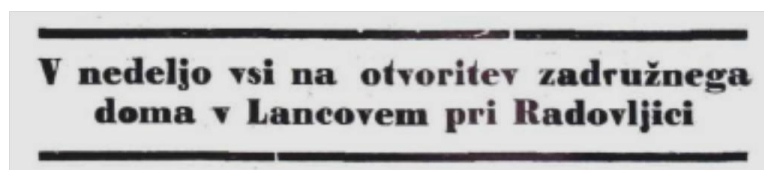
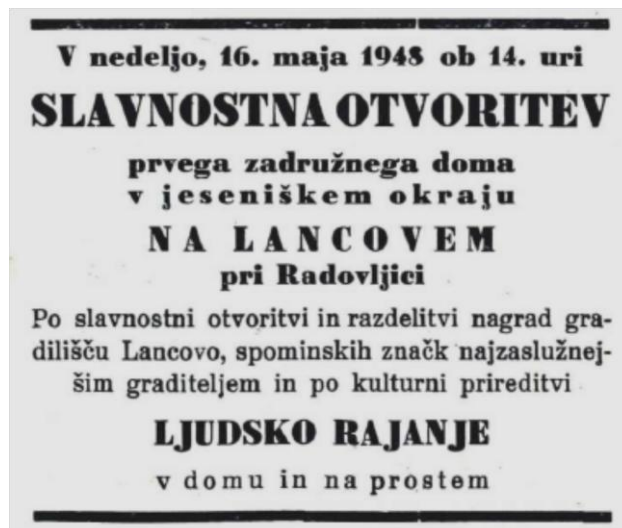
Vir: Jeseniški kovinar, 9. 2. 1948

V jeseniškem okraju smo obletnico OF proslavili zelo svečano – Na Lancovem so ljudje 27. aprila odšli na gradilišče združnega doma, ki so ga namrečevali zgraditi do 1. maja t. l., kar pa se je zaradi tehničnih ovir preložilo.

Vir: Jeseniški kovinar, 14. 05. 1948

Zakaj gradnje združnih domov ne potekajo zadovoljivo – Lancovo. Dnevno čitamo v časopisju, da so v mnogih krajih Slovenije združni domovi že odprti in so jih dogradili marsikje preje kot v enem mesecu. Tudi pri nas smo govorili, da bo na Lancovem združni dom pod streho in odprt že prvega maja. To se zaradi tehničnih ovir ni zgodilo, zatrdno pa je ljudstvo na Lancovem sklenilo, da bodo dom odprli 16. maja t. l. Zadnja zidarska dela so v polnem teku. Zidajo stene in pripravljajo les za strešno ogrodje. Do sedaj so opravili preko 2.000 delovnih ur. Izkopali so 240 m³ zemlje, za 7 m globok vodnjak pa 24 m³. Od 52.560 din so do sedaj porabili šele 3.500 din. Pri gradnji združnega doma na Lancovem je pokazal visoko zavest 77 letni zidar, ki se je sam prostovoljno vključil v delo. Na vprašanje, kako da kljub svoji starosti pomaga graditi je preprosto odgovoril: »Vidim, da vsi delajo in sem nekaj slišal, da se mudi, pa sem še jaz prišel.« Enako pohvalo zaslužita Zobec Angela in Ješe Neža, ki sta obe že čez 60 let stari, pa tedensko dvakrat hodita iz Radovljice na gradilišče v Lancovo. S skupnimi močmi bo dom na Lancovem 16. maja t. l. slavnostno odprt.

Vir: Jeseniški kovinar, 14. 5. 1948

Vir: Jeseniški kovinar, 14. 5. 1948

Slavnostna otvoritev prvega združnega doma v našem okraju. Na Lancovem pri Radovljici so 16. maja 1948 svečano otvorili svoj združni dom, ki so ga dogradili v 42 dneh na kraju, kjer so pred 800 leti s kamnitega sedeža gospodovali razni grofje našemu kmetu, ki mu je moral tlačaniti.

... Predstavnik krajevne uprave za gradnjo združnega doma, tov. Franc Koselj iz Spodnje Lipnice je ob otvoritvi povedal: »Zamisel graditve združnih domov širom naše domovine je ena najkrajših poti do izboljšanja življenja na vasi. Ponosni smo na naš novi dom, ki ga vidite pred seboj. Ta dom je dokaz, kaj lahko napravi delovni polet ljudskih množic. Ni še minilo dva meseca, ko smo imeli prvi sestanek aktivistov. Pred nami so stali težki problemi; kje dobiti les, opeko in ostali material, zlasti pa, kje dobiti delovno silo v teh malih vasicah. S pravilnim pristopanjem do ljudi in ob razumevanju gotovih ustanov smo uspeli, da so se dela pričela na mestu, kjer so še pred meseci stale visoke smreke. Sprva je delalo le nekaj aktivistov in vaščanov. Uvideli pa smo, da samo nedeljsko delo ne bo rodilo uspeha. Vaščani Lancovega, Lipnice, Brd, Selc, Vošč, Zg. Lipnice in iz Mošenj smo organizirali dnevno delo. Velike zasluge ime pri tem mestni odbor OF v Radovljici in vse tamkajšnje množične organizacije. S kopanjem temeljev smo pričeli 4. aprila, z dnevnim delom pa 12. Aprila. Tako je bil dom, kakršnega vidite danes, dograjen v 42 dneh. Pri kopanju temeljev smo naleteli na živo skalo, ki smo jo morali razstreljevati. To nas je zadržalo 10 dni. Druga težava je bila v pomanjkanju vode, ki je oddaljena poldrug km. Voziti smo jo morali v čebrih. Ob pričetku del je bila na mestu samo okrog 2.000 kosov opeke. Mnogo opeke smo morali zvoziti iz oddaljene Hrušice nad Jesenicami, nekaj smo jo nabrali tudi drugod. Seveda smo morali vso to opeko pred uporabo še očistiti. Manjkajočo opeko nam je poklonila okrajna opekana v Dvorski vasi iz izvenplanske nekvalitetne zaloge, nekaj pa smo jo dobili tudi od Remčeve požgane žage na Lancovem. Danes je zazidanih v združnem domu okrog 60.000 kosov opeke.

Denarja smo imeli ob pričetku gradnje samo 38.000 din, potrebovali pa bi ga najmanj 50.000 din. Zato je AFŽ iz Lipnice priredila veselico in smo dosegli vsoto 52.000 din. Povedati moramo, da denar ni igral tolike vloge kot prostovoljno delo zavednih požrtvovalnih ljudi. Po mnenju strokovnjakov znaša vrednost današnje stavbe 1,200.000 din, mi pa smo faktično porabili le 100.000 din, tako da znaša vrednost prostovoljnega dela 1,100.000 din.

Pomen dograditve zadružnega doma za Lancovo in okoliške vasi bomo spoznali šele sedaj, ko se nam ne bo treba več potikati po raznih privatnih hišah zaradi sestankov, zborovanj in slično. Kulturno-prosvetno življenje, ki nam je bilo do sedaj sploh onemogočeno, bo v novem domu zaživelo z vso sproščenostjo. Imamo veliko dvorano, čitalnico in druge prostore. Nadalje so v domu zelo lepi prostori za bodočo zadružno trgovino, skladišča in podobno. Tu bo naš kmet svobodni in brez špekulantskih posrednikov prodajal viške svojih poljskih pridelkov, na drugi strani pa po najnižjih cenah kupoval razno industrijsko in tekstilno blago. Kmet in delavec si bosta v najlepšem tovariškem sožitju izmenjavala svoje pridelke in izdelke.« ...

Vir: Jeseniški kovinar, 28. 05. 1948 (skrajšan tekst)

Op.: Takoj po drugi svetovni vojni je po vsej Republiki potekala akcija izgradnje Zadružnih domov. Vasi so kar tekmovalle, katere bodo (večinoma s prostovoljnim delom) prej postavile v svojem kraju Zadružni dom. Akcijo na Lancovem je vodila Okrajna uprava za gradnjo zadružnih domov (takrat je bil sedež okraja na Jesenicah), na Lancovem pa je v njenem imenu govoril tov. Martin Prešeren. V govoru je naštel tudi vsa darila, ki so jih organizacije prispevale za nov dom: vse od knjig, knjižne omare, slike Tita, kipa Stalina, plug, brano, pa tudi radijski aparat ...

Zadružniki na Lancovem. Zadružni dom na Lancovem pri Radovljici je sicer pod streho, vendar še v surovem stanju. Zaradi tega so člani kmetijske zadruge sklenili, da bodo na čast V. kongresa KPJ pripravili ves pesek za obmetavanje zidu. Če bodo pravočasno dobili vodovodne cevi, bodo sami napeljali vodovod izpod starega gradu, to je v dolžini okrog 500 metrov. Pripravili bodo tudi ves les, v kolikor ga še rabijo za dokončno dograditev zadružnega doma.

Vir: Jeseniški kovinar, 19. 6. 1948

Uspehi in neuspehi v »Tednu zadružnih domov« - Lancovo. Na Lancovem nadaljujejo z notranjimi deli in pripravljajo še potrebni material za dokončno zgraditev. Tam je sodelovalo 45 prostovoljcev, od tega 30 komunistov, ki so opravili 360

delovnih ur. Vseh prostovoljnih delovnih ur je bilo 410. Dovažali so še opeko, apno in deske ter zasipavali medzidje. Velikega pomena za tamkajšnji združni dom je zgraditev črpalke za vodo, ki so jo preje morali voziti nad 500 metrov daleč.

Vir: Jeseniški kovinar, 7. 8. 1948

Krajevni ljudski dom Lancovo, 1948

Vir: arhiv Miran Hladnik

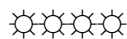
Lancovo: Tu so bili prvi, ki so spoznali pomen in važnost združnega doma in so takoj spočetka prijeli za delo. Pri tem ima veliko zaslug član okrajne uprave tov. Prešeren Martin, ki je osebno pomagal pri organizaciji dela in pri delu samem. Dom je bil kot prvi v okraju otvorjen v surovem stanju že 16. maja 1948, zdaj pa dokončujejo notranja dela.

Vir: Jeseniški kovinar, 8. 1. 1949

Na tak način kot sedaj še dolgo ne bomo zgradili združnih domov – Lancovo.

Na Lancovem je združni dom pod streho. Sedaj urejujejo njegovo notranjost. Upamo, da bodo za delo še bolj poprijeli in da jih bomo videli že letos nastopati na novem odru.

Vir: Jeseniški kovinar, 2. 7. 1949

Cestna infrastruktura na desnem bregu

Most pri Otočah. Otočani se močno pritožujejo, da jih zanemarja OLO v Radovljici. Pri njih je most čez Savo, čez katerega gre okrajna cesta od Posavca, skozi Otoče in Dobravo v Kropo in Jamnik, popolnoma dotrajal in je nujno potreben obnove. Vse je že kazalo, da se bo letos gradilo. V ta namen je Tekstilna zadruga v Otočah prispevala 80.000 dinarjev. Naenkrat pa je vse padlo v vodo. Na okraju pravijo, da ni denarja. Za silo so popravili le nekaj mostnic, kar pa mostu ne bo posebno koristilo. Otočani menijo, da ne bi smeli ostati odtrgani od ostalega sveta in naj bi se našla sredstva, da bi se most rešilo nadaljnega propadanja.

Vir: Glas Gorenjske, 18. 4. 1953

Most v Podnartu. Te dni je za promet odprt obnovljen most čez Savo pri Podnartu. Most je važen za vse okoliške kraje občin Podnart in Kropa

Vir: Glas Gorenjske, 18. 4. 1953

Dve iz doline Lipnice / Za uvedbo avtobusne proge. Prebivalci doline Lipnice že več let pogrešajo prevozno sredstvo, ki bi vezalo to dolino z Radovljico in Kranjem. Tako Kropa, kakor Kamna gorica in ostali kraji so precej oddaljeni med seboj in ljudje imajo tudi razmeroma daleč do železniških postaj.

Mislím, da je cesta Radovljica-Lancovo-Kamna gorica-Kropa-Podnart kljub nekaterim ozkim prehodom v Kamni gorici primerna za vožnjo z manjšimi avtobusi. Uvedba avtobusnega prometa mislim, da tudi drugače ne bi predstavljala posebnega problema, ker bi lahko vozili tu nekateri avtobusi, ki sedaj vozijo z Bleda oziroma iz Radovljice v Kranj.

Z uvedbo prevoznega sredstva bi bila Kropa, kot kulturno-zgodovinski in industrijski kraj s pomembnim muzejem, bolj dostopna mnogim izletnikom in turistom. Tako pa prihajajo tja – skoraj vsak dan – le tisti izletniki, ki potujejo s posebnim avtobusom.

O cestnih križiščih. Naša prometna znamenja ob cestah in križiščih so pogosto pomanjkljiva – ali pa jih sploh ni.

Tako na primer na križišču v Podnartu (tik ob železniškem prelazu) sploh ni označeno, kam peljejo ceste – in tako, recimo, potnik ne ve, katera cesta pelje v Kropo in Kamno Gorico (tik pred Kropo).

Namestitev ustreznih kažipotov bi bila zelo potrebna že spričo tega, ker obišče Kropo skoraj vsak dan več inozemskih avtobusov. / A. Č.

Vir: Glas Gorenjske, 11. 6. 1955

Skrb za otroke v radovljiški občini. Pred nedavnim so organizirali avtobusni prevoz otrok iz oddaljenejših krajev v radovljiško osemletko. Tako so te ugodnosti deležni tudi otroci iz vasi Kamna gorica in Lipnica, saj so ti do sedaj imeli 1 uro hoda do šole, kar je bilo posebno težavno v zimskem času. Teh otrok je okoli. Da bi družine otrok ne bi bile preveč finančno ogrožene, je del stroškov prevzela občina, nekaj pa bodo prispevali še Zadruga Lancovo in »Okovje« v Kamni gorici. / P.

Vir: Glas Gorenjske, 14. 3. 1958

»Ali bi mu zaupali«? Tako se verjetno marsikdo vpraša, ko mora preko mostu v Kamni gorici (na sliki). Prvi občutki ko zagleda most so res neprijetni. Ko pa si ga ogledaš od blizu šele vidiš, da je most trden in da gre le za malomarnost, ker ni nikogar, ki bi popravil varnostno ograjo. Ker ima Kropa in njena okolica vedno večji turistični pomen, podobnih slik v tem predelu Gorenjske ne bi smelo biti več. / FaBo

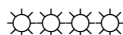
Vir: Glas Gorenjske, 11. 7. 1958

**Most v Kamni gorici
Glas Gorenjske, 11. 7. 1958**

Nov most čez Lipnico. Okrajna uprava za ceste v Kranju bo v septembru pričela graditi železobetonski most na Lipnici pri Kropi. Most, ki bo speljan čez Lipnico, bo visok šest in dolg šestnajst metrov ter bo veljal po predračunu 4 milijone dinarjev. Most bo dograjen konec leta. / -an

Vir: Glas Gorenjske, 29. 8. 1958

Komunalna ureditev na desnem bregu

O čem razpravlja krajevni odbor v Kropi? / Komunalna dejavnost. Kropa, 1. aprila. - Čeprav je v občini Radovljica ustanovljena Komunalna uprava, ki bo reševala najvažnejša vprašanja komunalne dejavnosti v občini, vendar člani krajevnega odbora v Kropi zaradi tega ne menijo prenehati z reševanju komunalnih naprav, ki se tičejo njihovega kraja. Sicer si krajevni odbor ni na jasnem, kakšna dela in v kolikšni meri so lahko predmet njihovega razpravljanja, vendar odborniki menijo, da bi morala občina prepustiti razna manjša, drobna dela, krajevnemu odboru (manjših odtočnih kanalov, cestne razsvetljave itd., čeprav za Kropo predstavlja velik problem kanalizacija.

Vir: Glas, 2. 4. 1956

O čem razpravlja krajevni odbor v Kropi? / Pomanjkanje stanovanj. Vedno večja je v Kropi stanovanjska stiska. Ker pa je kraj z zakonom o zaščiti krajev prišel v položaj, da se ne more bistveno spremeniti, je postalo to vprašanje še bolj pereče. Zato so že določili novo zazidalno področje okoli plavalnega bazena, v letošnjem letu pa bodo morda že dobili tudi zazidalni načrt. S tem v zvezi so izvolili iniciativni odbor za novo stavbno zadrugo. Tako bo v prihodnosti zrasel nov del Kroke.

Vir: Glas, 2. 4. 1956

Na zborih volilcev predvsem o vodovodu. Jakob Eržen, predsednik ObLO Radovljica: »Zadnji zbori volilcev v naši občini so bili manj uspešni kot pretekla leta. Menim, da je glavni vzrok za nezadostno zanimanje volilcev predvsem v tem, da družbeni plan prepozno sprejemamo in vrsto ukrepov že uresničujemo. Mnogi kmetje pa se niso udeležili zborov zato, ker so zadnje dneve izkoristili za dela na polju do mraka.

Udeležba je bila najboljša v Kamni gorici. Tamkajšni volivci so največ govorili o vodovodu. Vsi so vključeni v vodovodno skupnost, ki ima zbranih že 6 milijonov dinarjev, do konca pa se bo ta vsota predvidoma povečala na 10 milijonov. Letos so že začeli delati na zajetjih. Na Dobravi in v Podnartu sta zbora kar dobro potekala. Živahno je bilo tudi v Kropi, kjer je bila koristna razprava o vodovodu, komunalni dejavnosti, kulturno-prosvetnem življenju in trgovini. Žal, so prišli na zboru na dan tudi nekateri interesi posameznikov v zvezi s prodajo hiš, ki je jo razpisal ObLO Radovljica. V Radovljici so se volivci letos nekoliko bolj zanimali za stanovanjske in komunalne probleme kot doslej. V Begunjah pa bo zbor volilcev ponovno sklican, ker krajevni urad ni pravočasno razdelil vabil, razen tega pa tudi krajevni odbor SZDL ni prav nič poskrbel za udeležbo.«

Vir: Glas Gorenjske, 7. 6. 1957

V Kropi bodo gradili. V Kropi je bilo pretekli teden posvetovanje predstavnikov in članov samoupravnih organov posameznih podjetij ter zastopnikov ObLO Radovljica. Razpravljali so o komunalni in stanovanjski gradnji, o kulturno-prosvetnih in turistinih vprašanih itd. V Kropi potrebujejo razen stanovanj tudi nove prostore za pekarijo, restavracijo in trgovino. Na posvetu so predlagali, da bi v te namene lahko izkoristili nekatere prazne prostore v sindikalnem domu, ker za vse potrebe ne bo dovolj denarja. Predlagali so tudi, naj bi tovarna »Plamen« skupno s trgovskim podjetjem »Orlovina« zgradila večje število stanovanj, stavbo z lokali v pritličju.

V Kamni gorici je najbolj žgoč problem vodovod. Vodo so letos speljali le do Lipnice, v letu 1958 pa upajo, da bodo s prostovoljnim delom in pomočjo podjetij napeljali vodo tudi v Kamno gorico, na Dobravo, Lancovo in Zgornjo Lipnico. Na posvetovanju so se menili tudi o vzpostavitvi avtobusne zveze na progi Radovljica-Kamna Gorica-Podnart-Kranj. / C. R.

Vir: Glas Gorenjske, 20. 12. 1957

Vodovodni skupnosti Kropa in Radovljica naj bi se združili. V radovljiški občini sta dve vodovodni skupnosti: vodovodna skupnost Radovljica z okolico za levi breg Save, ki je bila ustanovljena že pred leti in vodovodna skupnost Kropa z okolico za desni breg Save, ki je bila ustanovljena pred enim letom. Radovljica ima poslovne prostore in zelo dober strokovni kader. Vodovodna skupnost Kropa pa nima poslovnih prostorov in ne uslužbencev. V letu 1957 so delali honorarno uslužbenci tovarne »Plamen«. V prihodnjem letu, ko so predvidene še večje gradnje, ko bodo vodo napeljali v Kamno gorico, na Dobrave in Zg. Lipnico pa bodo potrebni primerni prostori in stalen strokovni kader. Ker bo eno in drugo težko dobiti, po drugi strani pa je vprašanje, če sta v eni občini potrebni dve vodovodni skupnosti, je upravni odbor vodovodne skupnosti Kropa na zadnji seji sklenil, da bo prosil vodovodno skupnost Radovljica, naj bi se na prvem rednem letnem občnem zboru obe skupnosti združili v eno, v vodovodno skupnost Radovljica z okolico, ker ima le-ta potrebne prostore in strokovnjake.

V občini Radovljica bodo v januarju 1958 zbori volivcev. Morda bi bilo umestno, da bi tedaj tudi volivci razpravljali o tej stvari in povedali, kaj je po njihovem mnenju umestnejše. / R.

Vir: Glas Gorenjske, 13. 1. 1958

Vodovodni skupnosti Radovljica in Kropa se bosta združili. Na skupščini so razpravljali tudi o priključitvi Vodovodne skupnosti Krope k skupnosti Radovljica. Vodovodna skupnost je bila ustanovljena šele pred enim letom, zato še nimajo primernih poslovnih prostorov in stalnega strokovnega kadra. Glede na to so zaprosili Vodovodno skupnost Radovljica, da bi se združili.

Predlog UO Radovljica, ki je o združitvi že razpravljal na zadnji seji, naj bi se v letu 1958 lotil priprav za združitev, ki bi bila uradno potrjena na naslednjem občnem zboru, je občni zbor sprejel. Do tega časa pa bi Kropi pomagali s svojimi strokovnjaki. Posebno razveseljivo je to, da noben delegat na zboru ni nasprotoval združitvi.

Združitev dveh skupnosti v eno v občini Radovljica bo prav gotovo prispevala k hitrejši dokončni zgraditvi celotnega vodovoda v občini Radovljica. / C. R.

Vir: Glas Gorenjske, 31. 1. 1958

Največ zanimanja za vodovod – izsek iz pogovora z županom Jakobom Erženom. »Ali bi lahko povedali, o čem iz vašega perspektivnega plana so ljudje največ govorili, za kaj so se najbolj ogrevali?«

»To je nedvomno vodovod na desnem bregu Save od Lancovega do Podnarta. Več kot 5000 prebivalcev iz 22 večjih in manjših vasi je tam brez dobre vode. Ljudje že 2 leti prostovoljno plačujejo prispevek za to gradnjo. Skupni stroški bodo znašali okrog 200 milijonov dinarjev. Dela bodo trajala kakih deset let. To je največja množična akcija v našem perspektivnem planu.«

Vir: Glas Gorenjske, 23. 6. 1958

Vodovodni skupnosti Radovljica in Kropa se bosta združili? Vodovodna skupnost Kropa je bila ustanovljena šele pred nekaj leti. Zato še nimajo primernih poslovnih prostorov. Zlasti pa jim primanjkuje strokovnega kadra. Glede na to so že lani zaprosili Vodovodno skupnost Radovljica naj bi se v letu 1958 lotili priprav za združitev. Zdaj se bližajo občni zbori obeh skupnosti. V Kropi želijo, da bi do združitve prišlo že letos. Pred seboj imajo namreč mnoge naloge. Toda uspeh bi bil, kot sodijo, še toliko večji, če bi delali z združenimi močmi. Združitev dveh skupnosti bi prispevala k cenejši in hitrejši dokončni zgraditvi celotnega vodovodnega omrežja v občini Radovljica. / C. R.

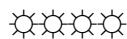
Vir: Glas Gorenjske, 20. 2. 1959

Levo: Podobnih prizorov v Kamni gorici ne bo več ...
Desno: ... saj so mladi in stari pomagali pri gradnji vodovoda

Na levem bregu Save onstran Radovljice je 22 vasi zbranih v kroparski vodovodni skupnosti, ki že dolga leta zbirajo prispevke, dajejo les in kopljejo jarke ter si urejujejo vodovod. Letos so porabili za ta dela dobrih 12 milijonov, od katerih so sami zbrali 4 milijone din. Največja težava je, ker primanjkuje cementa. Z upravičenim veseljem so letos dočakali pritek vode v Lipnici, v Lancovem in v Kamni gorici.

Vir: Glas Gorenjske, 30. 10. 1959

Koča na Taležu

Nova lovska kočica na Taležu. Lovska družina »Jelovica«, s sedežem v Radovljici, je že vseskozi dokaj delovna. Člani družine so si lani zadali nalogo, da lovsko kočico, ki je bila potrebna popravila povečajo in obnovijo. Kočica stoji na robu planote Talež, z lepim razgledom proti Bledu, Karavankam, prav tja do Radovljice in Tržiča. Trud, ki so ga vložili člani družine, ni bil zaman. V slabem letu se je stara kočica s prostovoljnimi delom spremenila v lepo in prijetno zavetišče obiskovalcem tega kraja. V letih 1941 do 1945 so se na tej planoti zadrževale partizanske enote, obenem pa je bila javka za novo prispelane partizane. Nihče ne ve, koliko sto tovarišev je šlo preko te planote v razne edinice širom po Gorenjski.

4. julija 1959 ob pohodu »Po stezah partizanske Jelovice« na Lipniško planino imata odreda »Staneta Žagarja« iz Radovljice in »Borisa Žvana« z Bleda tudi svoj razhod. Planota bo ta dan sprejela bivše borce, ki so se v času NOB zadrževali v tem kraju.

5. julija bo lovska družina »Jelovica« izročila novi dom prijateljem narave in ljubiteljem nedeljskih izletov. / M. P.

Vir: Glas Gorenjske, 3. 7. 1959

**Lovska koča Talež
Glas Gorenjske, 3. 7. 1959**

Op.: Koča na Taležu je danes v blejski občini!

.....

Pripravil Goran Lavrenčak - DAR

Prvič objavljeno: 01. 09. 2016

Dopolnjeno: 31. 12. 2016

goran.lavrencak@gmail.com